

בש"פ 4849/15 - מדינת ישראל נגד אייל ברכה, אייל מזרחי

**בבית המשפט העליון
בש"פ 4849/15**

כבוד השופט נ' סולברג

לפני:

מדינת ישראל

המבקשת:

נ ג ד

1. אייל ברכה

המשיבים:

2. אייל מזרחי

בקשה רביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה - מעצרם),
התשנ"ו-1996

עו"ד עדי שגב; עו"ד חיים שווייצר

בשם המבקשת:

עו"ד אבי עמירם

בשם המשיב 1:

עו"ד יובל זמר

בשם המשיב 2:

החלטה

1. בקשה רביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996.

2. כתוב האישום מייחס למשיב 1 בחמשה אישומים עבירות של סחר בנשק ואמצעי חבלה בהיקפים גדולים. מעטו של המשיב 1 הוארך בהסכמה למשך 90 ימים נוספים (החלטה מיום 14.7.2015).

3. לגבי המשיב 2: על-פי כתוב האישום, שוחח סוכן משטרתי סמוני עם המשיב 1 לגבי עסקאות של סחר באמצעות לחימה, לרבות לבנות חבלה, מטעני חבלה, רימוני רסס וטילי לאו. ביום 24.11.2013 לפניות ערבי נפגשו הסוכן והמשיב 1 במסעדה בגדירה לצורך קידום העסקה. במהלך הפגישה התקשר המשיב 1 למשיב 2 ושוחח עמו. בגמר השיחה מסר

עמוד 1

המשיב 1 לספק את מספר הטלפון של המשיב 2 ואמר לו לקבוע עמו פגישה על מנת לקבל ממנו ארבעה מטעני חבלה. בהמשך, התקשר אףו, שוטר שאלו חבר הסוכן, אל המשיב 2, זהה הנחה אותו להגעה לכתובת ברחוב סנהדרון 38 בחולון לצורכי מימוש העסקה. בהגיעו למקום המפגש בשעת ערב, קיבל אףו מאות המשיב 2 ומאת הנאשם 3 בכתב האישום, שkeit ותוכה ארבעה מטעני חבלה שאותה הוציאו מכוניות מסחרית מסווג ניסן. כל מטען ארבעת המטענים הורכב משתי לבנות חבלה (מס' נפי' 97) ומערכות הפעלה תואמת.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבוקשת בקשה להורות על מעצרם של שני המשיבים ושל הנאשם השלישי עד תום ההליכים המשפטיים, בטענה כי ישנן ראיות לכואורה טובות להוכחת אשמתם של השלושה, כי קמה לחובתם חזקת מסוכנות, מסוכנות אשר נלמדת גם מניסיונות כתב האישום, לפיהן סחרו במטעני חבלה ומערכות הפעלה בחוץות העיר. עוד נטען בבקשתו לקיומה של עילת מעצר שעיניה בחשש לשיבוש הליני משפט, וזאת כי לחובת המשיבים עבר פלילי מכוביד, בגין ריצה עונשי מאסר בפועל. בכל אחד מתשעת חודשיים הראשונים התקיימה ישיבה אחת. בראשונה נדחה המשיב כדי שתומצא רשות עדים סופית; בשניה, בבקשתו ב"כ המשיב 1 דחיה, משום שהחלה רק אז ליצג את המשיב 1 וטרם קיבלת את כל חומר החוקירה לידי; בשלישית, שבה וביקשה ב"כ המשיב 1 לדוחות את הדיון, לאור חומר החוקירה הרב; ברביעית, שוחרר סנגוריו של המשיב 2 מטעם הסנגוריה הציבורית מיצוג, משום שהמשיב 2 מינה עורך דין ליצגו באופן פרטני. עניינו של הנאשם 3 הסתיים בגזר דין. בחמישית, נתבקשה דחיה מאת ב"כ המשיב 1, לאור החלפת הייצוג והחומר הרוב בתיק. בהסכמה ב"כ המשיב 2 וב"כ המבוקשת נעתר בית המשפט המחויז לבקשתו; בששית, טענו ב"כ המשיבים כי קיבלו הודעה על כך שיש חומר חוקירה נוספת, ועל כך שרשות חומר החוקירה אינה מסודרת. ב"כ המבוקשת השיב את אשר השיב, ובית המשפט הורה לבקשתו להמציא לב"כ המשיבים רשותה עדכנית של חומר החוקירה, כמו כן הורה על מעצרם של המשיבים עד למתן החלטה אחרת. בשביעית, הודיע המשיב 2 כי פיטר את סנגוריו, ובמקומו מינה את ע"ד זמר. שניים אלו לא נכחו בדיון. לבקשתו ב"כ המשיב 1 נדחה המשיר הדיון למועד אחר; בשמינית, הודיעו ע"ד זמר, ב"כ המשיב 2, כי קיבל את חומר הראות מהסנגור הקודם, ויחד עם זאת טען כי הוא רוצה ללמידה חומר חוקירה בתיק נוספת הקשור למשיב 1 וביקש לדוחות את הדיון. Chrף התנדבות ב"כ המבוקשת, נעתר בית המשפט לבקשתו, ודחה את הדיון בהdagישו כי זהה דחיה אחרת. בתשיעית, הודיע ב"כ המשיב 1 כי מכיוון שהמשיב 1 עצור בתיק אחר עד תום ההליכים הוא מסכים גם בתיק זה למעצר עד תום ההליכים, וכן הורה בית המשפט. ב"כ המשיב 2 הסכים לקיומו של ראיות לכואורה, אך טען כי מאוחר וחלקו של המשיב 2 שלו, יש לשלוח אותו לשירות המבחן על מנת לבחון אפשרות שחרורו לחופת מעצר. בית המשפט עין בחומר החוקירה וקבע כי חלקו של המשיב 2 איננו שלו, בצדינו כי המשיב 2 נתן לשוטר הסמוני ארבעה מטעני חבלה לרבות הוראות להפעלתם. בית המשפט ציין את מסוכנותו הגבוהה של המשיב 2, ואת התחזקתו נוכח עברו הפלילי, והוא על מעצרו עד תום ההליכים. בחולוף תשעה וחודשי מעצר, האריך בית משפט זה (כב' השופט י' עמית) בהחלטה מיום 20.10.2014 את מעצרו של המשיב 2-90 ימים, בשים לב לחומרת המעשה המioso לו, לעברו הפלילי ולכך שהוא לא כואורה "ומשדרג" בעולם העברי. בית המשפט ציין כי אין לזקוף לחובת המבוקשת או בית המשפט את התמשכות ההליכים, משום שחלק עיקרי מן העיקוב נבע מחילופי יצוג ובנסיבות דחיה חוזרות ונשנות מצד ההגנה. עוד ציין בית המשפט כי עיקרו של חומר החוקירה הועבר להגנה במועד, כך שלא הייתה מנעה להתארגן ולגבש כתב הגנה גם לפני החקירה, בשים לב לכך שתקציבי החקירות נמסרו להגנה ללא עיקוב. משלא הסתיימים משפטיים של המשיבים בתקופת הארכת המעצר הראשונה, האריך בית משפט זה (כב' השופט י' זולברטל) בהחלטה מיום 14.1.2015 את מעצרו של המשיב 2 בהסכםתו, ב-90 ימים נוספים, כמו כן האריך גם את מעצרו של המשיב 1. גם במסגרת הארכת המעצר השנייה לא הסתיים המשפט, ובית משפט זה (כב' השופט י' עמית) האריך את מעצרם של שני המשיבים ב-90 ימים נוספים בהסכםתו.

5. לאחר ישיבת החקירה, ביום 26.1.2014, נדחה המשיר שוב ושוב כמתואר לעיל, עד אשר נקבעו 4 מועדי הוכחות. הראשון שבהם בוטל מטעמי בית המשפט. שני מועדים נוספים במהלך דצמבר 2014 נשמעו כסדרם,

ושני מועדים נוספים בchodש דצמבר נדחו על-ידי ב"כ המשיב 1 וחתם נקבעו שני מועדים בחודש מרץ. מועד הוכחות נוסף ליום 21.1.2015 בוטל לביקשת המשיב 2, ובידון תזכורת נקבעו שלושה מועדי הוכחות נוספים על שני אלו שהו קבועים לחודש מרץ. לשיבת הוכחות ביום 4.2.2015 לא התיצב ב"כ המשיב 2, וב"כ המבקשת טען כי למחרת שנדחתה בבקשתו לבטל את הדיון, עשה ב"כ המשיב 2 דין לעצמו ולא התיצב. ב"כ המשיב 1 הודיע כי לאור העובדה שלב"כ המשיב 2 קבוע מועד הוכחות בתיק אחר ביום 9.2.2015 הוא מבקש שבאותו מועד תתקיים ישיבת תזכורת במקומ הוכחות. בהחלטתו, סקר בית המשפט המחויז את התנהלותו של ב"כ המשיב 2 בציינו כי זה שלח הודעה כי לא יוכל להתיצב גם לשני מועדים נוספים שקבעו נקבעו. על מנת שלא להשחית את זמנה של בית המשפט ושל העדים, ביטל בית המשפט המחויז את המועדים הקבועים הנ"ל, ומתחם קבוע שלושה מועדי הוכחות נוספים ליום 15.2.2015, ביטל בית המשפט המחויז את המועדים הקבועים הנ"ל, ומתחם קבוע שלושה מועדי הוכחות נוספים ליום 15.2.2015 ו-12.4.2015. למועד ההוכחות שנקבעו ליום 15.2.2015 לא התיצבו ב"כ המשיבים. ב"כ המבקשת צין כי בבוקרו של יום התקבלה בקשה מטעם ב"כ המשיב 2 לביטול הדיון מאוחר והוא חולה, וזאת מבלי שהוצעו אישורים רפואיים. ב"כ המשיב 1 הודיע כי יוכל לקרה הצהרים. בהחלטתו חזר בית המשפט וצין את אופן התנהלותו של ב"כ המשיב 2 ואת אי-התיצבותו לדינום, ואומרו כי נעשו מאמצים רבים לשם עט את התקיק, אך הדבר לא הסתייע, לא בעטיו של בית המשפט ולא בעטיו של בא-כוח המבקשת. ב"כ המשיב 2 לא להתיצב גם לדינום שנקבעו לימים 3.3.2015 ו-11.3.2015 כשבשניהם ביקש יום לפני הדיון לבטל את הדיון מפאת מחלה. בקשתו אלו לא גבו באישורים רפואיים ונדחו. בהחלטתו מיום 11.3.2015 צין בית המשפט המחויז בין היתר, כי "טרם הדיון שהתקיים ביום 21.1.15 ביקש עו"ד זמר לפטור אותו מההתיצבות לדין מאוחר והוא יצא לחופשה בחו"ל. בהחלטתי מיום 14.1.15 פטרתי את עו"ד זמר מההתיצבות לדין שנקבע ליום 21.1.15, חוותתי את הדיון על כנו וקבעתי כי במועד זה יקבעו מועדי הוכחות נוספים. חרף האמור, ביום 21.1.15 לא התיצב עו"ד זמר ואף לא התיצב מי מטעמו על מנת שמעדי הוכחות שיקבעו יהיו בהתאם ליוםנו. ביום 21.1.15 נקבעו שלושה מועדי הוכחות נוספים ליום 15.3.15 ו-11.3.15 וهم: 9.2.15, 4.2.15 ו-19.3.15. ביום 4.2.15 לא התיצב עו"ד זמר לדין ההוכחות בשל מועד הוכחות שנקבע לו מאוחר יותר בפני הרכב בראשותו של כב' השופט שפירא בבית המשפט המחויז בחיפה. כמו כן, הודיע עו"ד זמר כי ביום 9.2.15 וביום 19.3.15 לא להתיצב בבית המשפט מאוחר ועלוי להתיצב בפני בית המשפט המחויז בחיפה. בנסיבות אלה, ועל מנת לאפשר לנאים להיות מיוצג, נקבעו מועדי הוכחות נוספים ליום 15.2.15, 12.4.15 ו-15.4.2015. ביום 15.2.15, يوم א', לא התיצב עו"ד זמר לאחר שהודיע בשעה 08:15, כשה הדיון היה קבוע לשעה 09:00, כי חלה ביום חמישי. לモתר לצין כי לא הוגשה כל בקשה קודם לקודם למועד ההוכחות, הנאים הובאו על ידי שב"ס, ב"כ המأشימה התיצבו ועדים שהזמננו על ידי המأشימה. בכך לא די, וביום 3.3.15 לא התיצב עו"ד זמר לאחר שהגיש בקשה דחיה אשר נדחתה בטענה כי הוא נפגע בתאונת גליה ומרותק למיטתו. הבקשה הוגשה ביום 2.3.15 ולא צורף לה אישור רפואי. ביום 5.3.15 נשלח אישור רפואי ולפיו עו"ד זמר הגיע ליום לא התיצב עו"ד זמר לאחר שהגיש בקשה אטמול ולפיה היה מרותק למשך עד ליום 8.3.15. הבקשה, כאמור, הוגשה אטמול בשעות הצהרים ולפי הנטען בה, סובל עו"ד זמר מכאבים ונוטל משככי כאבים חזקים המשפיעים על ערנותו. לבקשת לא צורף אישור רפואי ואי לכך נדחתה. על פי בירור שנערך על ידי המأشימה, הופיע עו"ד זמר ביום 9.3.15 בפני ועדת שחורים בכלל צלמון ובשני תיקים נוספים בבית משפט השלום בחיפה אטמול".

6. לאחר הדברים האלה, ביום 21.4.2015 נשמעו עדויותיהם של שלושה עדי תביעה. ביום 14.5.2015 ביקש ב"כ המשיב 1 לדחות את מועד הוכחות הקבוע ליום 20.5.2015, בשל יציאתו עם משלחת צה"ל לפולין, והצורך להתיצב ביום הכנה במועד הדיון. לדבריו, לא מספיקה נוכחותה של עורכת דין אחרת שמייצגת גם היא את המשיב 1. בית המשפט דחה את הבקשה מפאת אורכה של תקופה המעצר. ב"כ המשיב 1 הגיע בקשה לעיון חדש, בציינו כי בלואו הילך הוואר מעצרו של המשיב 1 ב-150 ימים בתיק אחר, והוא נתן את הסכמתו להארכת המעצר בתיק זה ב-60 ימים. בית המשפט נעתר לבקשת וקבע מועד נוסף. בשני מועדים נוספים נמשכה עדותם של עד תביעה. ביום 10.6.2015 ביקשה ב"כ המבקשת לבטל את דין ההוכחות שהוא קבוע למחמת, משומש רק בעברו של יום הודיע ב"כ המשיב 1 כי

הוא מותר על העדטם של כל עדי הtribuna שהיו אמורים להתייצב ולהעיד. ב"כ המבוקשת צינה כי ניסתה לזמן בהתראה קצרה את ארבעת עדי הtribuna שנוטרו, אולם ללא הצלחה. בית המשפט המחויז ביטל את דין ה الوقחות, וחתמו התקיימה ישיבת תזכורת שבה נקבעו שלושה מועדי ה الوقחות נוספים לה الوقחות, אם יתפנו ביום בית המשפט.

7. בבקשת דן נתען על מעורבותם העמוקה של המשיבים בעולם הסחר במטעני חבלה. מדובר במטעני חבלה עם מערות הפעלה תואמות שבכוום לגרום לממות. מסוכנותם הגבוהה של המשיבים במהלך מגישותם למטעני חבלה ומיכלתם להוציא לפועל עסקאות מסווג זה. אמן המשיב 1 "מאפייל" על המשיב 2 מבחינת היקף ה פעילות, אך מעשי הלכאים של המשיב 2 עומדים בפני עצם ומלמדים על מסוכנותו הרבה. לחובת המשיב 2 עבר פלילי בעבירות סמים ורכוש, בגין ריצה עונשי מאסר. לטענת ב"כ המבוקשת, לאור המסוכנות הרבה, אין חלופה שתסכו. ב"כ המבוקשת טעו על 4 מועדי ה الوقחות שהתבטלו (לשניים מהם התיצבו עדים), בשל התנהלותו של ב"כ המשיב 2 שלא התיצב על דעת עצמו. לעת זאת קבועים שלושה מועדי ה الوقחות נוספים לחודש ספטמבר ואוקטובר.

8. ב"כ המשיב 2 טוען כי חלק לא מבוטל מן העיקוב נבע מהעדר תעוזת חיסין ומן העובדה שלא כל חומר החקירה נמסר. זכותו של כל נאשם לנוהל את הגנתו כשל החומר פרוש לפניו, והיה צורך לעיין בחומר החקירה מתיק אחר נגד המשיב 1 משומש שמדובר באותו הפעלה ובאותם סוכנים. לדברי ב"כ המשיב 2, במקום להיתפס לדבר מחלתו, היה צריך לזקוף לחובת המבוקשת את המחדל שבאי המצאת חומר החקירה. ישיבת ה الوقחות אחת גם בוטלה ביוזמת בית המשפט. המשיב 2, הרינו כבר היושב על גבו של פיל, הוא המשיב 1, שהוא עברין ותיק בתחום האמל"ח ובתחום הסמים. חלקו של המשיב 2 קטן ביותר. נעשו ניסיונות גישור, והוצעה הצעה שהפרקליטות דחתה, אך לא טרחה להודיע לב"כ המשיב 2. ב"כ המשיב 2 מצין כי מדובר בעבירה חמורה, אך מן הראו להתחשב בתקופת הארוכה שהמשפט מתנהל, כשבמקביל חושש המשיב 2 מהתפרקות משפחתו. ב"כ המשיב 2 צין בהקשר זה את מצב בנותיו התאומות ואת מצבה של אשתו של המשיב 2.

9. פירטתי את השתלים ההליכיים בתיק על מנת להראות כיצד זה הגיעו עד כה, להארכת מעצר רביעית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"א-1996. בהארכת המעצר הראשונה, כמו כן לעיל, נדרש בית משפט זה (כב' השופט י' עמידה) לעיקובים שחלו עד אז, וקבע כי אין לזקוף את העיקוב לחובת המבוקשת או לחובת בית המשפט. משכך, אין עוד מקום לב"כ המשיב 2 "למחזר" טענות בעניין זה, אשר לבן, ונקבע בו מה שנקבע. אין מנוס אלא להישר מבט ולראות נוכחה את כל אותן ישיבות ה الوقחות שבוטלו. זמן שיפוטו יקר ירד לטמיון, ומעצרו של המשיב 2 הולך ונמשך. תשובהתו של ב"כ המשיב 2 יכולה להניח את הדעת רק במקרה. בחלק הארי, נסתתרו טענותיו. על כל פנים, לא היה בדבריו כדי לסתור דבר מן הדברים שנכתבו בהחלטת בית המשפט המחויז כמצווט לעיל.

10. חרב האמור על אופן התנהלות ההגנה, ואחרי ככלות הכל, מדובר בהארכת מעצר רביעית, והදעת לא נוחה מכך שמשפטו של המשיב 2 הולך ונמשך כשהוא נתון במעצר מזה לעלה משנה וחצי. גם מצב משפחתו מעיך. אמן המסוכנות הרבה, העבר הפלילי נזקף לחובתו, גם עוני המאסר שריצה, ודרך הכליל הידועה בכךן דא היא מעצר עד תום ההליכים. ברם, יש צורך לסייע את משפטו של המשיב 2 בהקדם (גם ב"מחיר" שניי סדר העדים ביחס למשיב 1, שנטו מילא במעצר בתיק אחר, וענינו חמור יותר מזה של המשיב 2). על פני הדברים, יריית המחלוקת בין ב"כ הצדדים במקרה שההגעה למשיב 2, איננה מאד רחבה. יתכן شبמקביל לשיבוט ה الوقחות כדי לשוב ולמצאות הליך של גישור. על כל פנים, לגבי הבקשה הנדונה, החלטתי להעתר לה, ויחד עם זאת להורות לשירות המבחן להגיש תסקירות מעצר על אודות

המשיב 2, ובגדרו לבדוק אפשרות של חלופה למעצר, אם וכאש לא יסתיים המשפט בתקופת הארכת המעצר הרבעית, ותוגש בקשה חמישית להארכת המעצר ב-90 ימים נוספים.

11. החלטתי אפוא להורות על הארכת מעצרו של המשיב 2 ב-90 ימים החל מיום 23.7.2015 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 50148-01-14 בבית המשפט המחוזי מרכז, לפי המוקדם.

שירות המבחן מתבקש להוכיח תסקير מעצר על אודוט המשיב 2. כדי שלא להקצות משאים לחינם, מתבקש שירות המבחן להתחליל במלואת הכנת התסקיר ביום 1.10.2015, אלא אם תינתן עד אז הכרעת דין במשפטו של המשיב 2. אם וכאש מתבקש הארכת מעצר נוספת, כי אז בבד עמה יוגש תסקיר המעצר, כדי שתעמדו לפני בית משפט זה תמונה מלאה, לצורך מתן החלטה בבקשת להארכת המעצר.

ניתנה היום, י"א באב התשע"ה (27.7.2015).

שפט